

Gözlerin

— *duygu* · 04 Şubat 2012

Sayfalara sığırken kalemim,
zaman arsızca oyalıyor geceyi...
Karanlığın soğuk yanını ısıtıyor şiirler.

Biraz umut, biraz buruk
sayfalara dokunuyor kelimeler.
Yalnızlık örtünüyor üşüdüğü kuytularda
yırttığı yere yama tuttururken kader.

Mevsim kış yanına ağlıyor sevdaların
ben ahvalime...

Kader yıldızı
Ey sevgili!
Ben sezi,
sen aşk...
Yüreğin umut...

Gözlerin...

Ve gece ve sükût...

Kuşkulardan sıyrılmış bir gecenin
yağmur kokan bulutlarını
aşk çağırıyor
avuçlarımdan dökülüyor dualar
ıslansın varsın dilek ağaçları
elimde aşk mektupları var
virgüllerde sonra gizlenir ayrıntılar
ve
cümle sonlarında bizzat dokunduğun
hercai noktalar,
kilitliyor duygularımı...
Hayalinle avunmasam
başımdan aşağı dökülür kaynar kazanlar

yokluğundan geri olsun gece
vuslatına beri...

Duygularım içinden çıkamadığım
bir dehliz

gözlerin sığınak
gözlerin dipsiz
gözlerin liman
gözlerin/gözlerim ve ikimiz...